

[K] **BEDRIEGLIJKE EENVOUD
VAN EEN AMBACHTSMAN.
JUWELEN VAN SIEGFRIED DE BUCK.**

Het Design Museum in Gent organiseerde in 2009 een grote tentoonstelling naar aanleiding van de zestigste verjaardag van Siegfried De Buck. Zijn naam is in Vlaanderen bijna synoniem met juweelkunst. Sinds hij in 1978 de Oost-Vlaamse Provincieprijs voor kunstambachten kreeg, werkt hij onverdroten verder aan een eigenzinnig oeuvre. De expositie in Gent was zeker niet het eerste overzicht van zijn werk. Het Design Museum had in 1984 al een overzicht getoond en in 1993 gebeurde dat ook in het PMMK in Oostende. Zijn juwelen werden overigens ook verschillende keren in het buitenland tentoongesteld. In het najaar van 2009 gebeurde dat nog in het MARTa Herford Museum in Duitsland.

De Buck (*1949) kreeg een degelijke ambachtelijke opleiding in Namen. In die tijd was het in België nog niet ongewoon dat leerlingen uit Vlaanderen naar Waalse scholen gingen. Zo zijn er bijvoorbeeld

nogal wat Vlaamse drukkers opgeleid in Doornik. De Buck ging eerst naar het Institut des arts et techniques artisanales (IATA) in Namen. Deze school was de opvolger van de befaamde abdijschool in Maredsous, die in 1965 haar deuren sloot. De Buck beëindigde zijn opleiding aan de École des arts décoratifs in Straatsburg. Daar werd ook zijn belangstelling gewekt voor de juweelkunst uit Pforzheim. Dit Duitse stadje in het Zwarte Woud was een van de belangrijkste centra voor de juweelkunst en oefende een grote invloed uit op heel wat nieuwe trends in de jaren zestig en zeventig van de vorige eeuw.

Met de toekenning van de provinciale prijs in 1978 ging de carrière van Siegfried De Buck pas goed van start. Daarvoor werkte hij vooral in de lijn van wat hij in Namen en Straatsburg geleerd had, maar langzamerhand begon hij een eigen stijl te ontwikkelen. Een van de belangrijkste kenmerken daarvan is dat de kunstenaar in zijn werk edele metalen vermengt met andere materialen, zoals rubber, plexi, staal, hout en zelfs olifantenhaar. Hij sluit daarmee aan bij internationale trends, maar hij heeft die nooit strikt nagevolgd. Zijn juwelen zijn altijd het resultaat

Siegfried De Buck, *Pavilion II*, goud en rubber, 2009. Foto Didier Verriest.

Siegfried De Buck, *Moules*, goud, 1995. Foto Didier Verriest.

Siegfried De Buck, *Donald*, goud en staal, 2008. Foto Didier Verriest.

Siegfried De Buck, *TGV*, zilver en aluminium, 1998. Foto Koen Blanckaert.

van een persoonlijke zoektocht en de uitwerking van eigen ideeën. Zilver en vooral het zeer bewerkbare goud blijven wel altijd basismaterialen. Edelstenen komen voor, maar ze zijn toch veeleer uitzonderlijk en als hij ze gebruikt, worden ze soms nog verstopt onder een dekseltje. De oppervlakte van het werk is soms gladgepolijst, maar vaak laat het toch de hand van de meester zien. Sommige ringen vertonen krassen alsof een etser een ingewikkelde tekening heeft gemaakt.

Maar het werk van De Buck kenmerkt zich vooral door een grote zorgvuldigheid. Zorg voor de vorm en voor de afwerking. De vorm is strak, zonder veel ornamenten. Zijn beste werk heeft iets sacraals en straalt eenvoud en kracht uit. Het is met een haast wiskundige precisie gerealiseerd, zonder dat het daarom koel of afstandelijk zou zijn. De Buck heeft zo'n ambachtelijke perfectie in zijn werk bereikt dat het erg eenvoudig lijkt. Een typisch voorbeeld is de ring *Pavilion*, die De Buck in 1982 ontwierp. Hij combineert een driehoek in goud met een ronde vorm in zwart rubber. Voor de tentoonstelling in Gent maakte hij er een nieuwe versie van: *Pavilion II*.

Het is overigens de eerste ring waarvan een serie wordt uitgebracht. De andere werken zijn unieke stukken, ze lijken soms wel op elkaar, maar ze zijn nooit identiek. De Buck neemt daarmee afstand van het consumptiegerichte denken dat zeker in de designwereld een belangrijke rol speelt. Tijdens een rondleiding op de tentoonstelling in Gent herhaalde de gids voortdurend dat je bij de kunstenaar niet moet informeren naar de prijs van een van zijn ringen, want die kent hij niet. De waarde van zijn werk is niet van materiële aard.

Op de tentoonstelling in Gent werd in de eerste plaats Siegfried De Buck als ontwerper van ringen getoond. Er verscheen bij die gelegenheid ook een boek met de voor de hand liggende titel *Ring*. De Buck zelf noemt zich ook een ringenmaker, maar daarmee doet hij toch een beetje onrecht aan zijn andere werk. Hij heeft heel wat verschillende creaties op zijn naam staan: koffiekannen, schalen, een pralinedoos, wandelstokken, enz. Ze vertonen dezelfde strakke, zeer verzorgde vorm als zijn ringen, maar ze hebben een wat exclusiever karakter. Een mooi voorbeeld is de *TGV*-kan (1998), een

theepot uit massief zilver en aluminium waarin je evengoed een vis kunt zien. Nemo in zilver. Voor een bestek ontwierp De Buck ook een originele verpakking, hij maakte er een goudkleurige tafel bij met kleine laden waarin het tafelbestek kan worden opgeborgen. Het toont de grote aandacht van de kunstenaar om de vorm tot in het kleinste detail te verzorgen. Hier en daar geeft de ontwerper ook een humoristische toets aan een ontwerp. In een van zijn wandelstokken verwerkt hij het logo en een autosleutel van Ferrari, waarschijnlijk een verwijzing naar een jongensdroom. De titels die De Buck aan zijn werken geeft, hebben soms ook iets luchtigs en vertellen vaak wel wat over hetgeen je te zien krijgt. Een ring met de titel *Moules* heeft iets van een mosselschelp en *Donald* heeft een eendenbekje.

Sinds 1986 is Siegfried De Buck als docent juweel- en edelsmeedkunst verbonden aan de Karel de Grote- Hogeschool in Antwerpen. In 2008 ontving hij de Henry Van De Velde Prijs voor zijn hele carrière. Zijn werk vind je terug in collecties in binnen- en buitenland. Het bevindt zich onder andere in het Design Museum in Gent, maar ook in het Schmuckmuseum in Pforzheim, het Museum Boijmans Van Beuningen in Rotterdam en zelfs in het Victoria & Albert Museum in Londen. De kwaliteit van zijn werk verdient die internationale belangstelling.

DIRK VAN ASSCHE

Ring, samengesteld door Siegfried De Buck en Luc Derycke, Medium, Gent, 2009, 160 p.
www.siegfrieddebuck.be
